

РЕШЕНИЕ

№ 6761

гр. София, 17.11.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 63 състав,
в публично заседание на 27.10.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Димитрина Петрова

при участието на секретаря Валентина Христова, като разгледа дело номер **5968** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 - 178 от Административно-процесуалния кодекс /АПК/, във връзка с чл. 83, ал. 5 от Закона за оръжията, боеприпасите, взривните вещества и пиротехническите изделия /ЗОБВВПИ/.

Образувано е по жалба на Г. П. Т., ЕГН [ЕГН], с постоянен адрес [населено място], [жк],[жилищен адрес] срещу Отказ за издаване на разрешение за придобиване на късоцевно огнестрелно оръжие, рег. № 230000-7389 от 25.05.2021 г., издаден от началника на 06 РУ - СДВР.

В жалбата се твърди, че оспореният отказ е неправилен и незаконосъобразен. Сочи се като основание, че постановеният отказ е немотивиран. Твърди, че е нарушено правото му закрепено в чл. 6 от ЗОБВВПИ. Оръжието му е необходимо за отбрана на имот намиращ се в населено място, далеч от полицейско управление, който посещават също майка му и сестра му. В съдебно заседание жалбоподателят не се явява, представлява се от адв. С., която поддържа жалбата и моли съда за отмяна на отказа и претендира присъждането на разноски, за които представя списък.

Ответникът - Началник на 06 РУ - СДВР, не се явява и не изпраща представител. Прави искане за присъждането на юрисконсултско възнаграждение и възражение за прекомерност на претендирания адвокатски хонорар. Представя писмени бележки, в които излага аргументи относно законосъобразността на постановения отказ.

Съдът, след като обсъди доводите на страните и прецени по реда на чл. 235, ал. 1 от ГПК във вр. с чл. 144 от АПК, събраните и приети по делото писмени доказателства,

приема за установено от фактическа страна, следното:

Производството пред административния орган е започнало по заявление с вх. № 142400-1214 от 25.03.2021г. от Г. Т., за издаване на разрешение за придобиване на късо огнестрелно оръжие, необходимо му за самоотбрана.

След служебна проверка от служители на Об РУ-СДВР, обективирано в докладна записка рег. № 230р-17214/23.04.2021г., е предложено да бъде издадено исканото разрешение. С писмо № 230000-6517 от 07.05.2021г. заявителя е уведомен, че спрямо него отпочва процедура по издаване на отказ за разрешение за съхранение, носене и употреба на късо огнестрелно оръжие и боеприпаси за него, съгласно чл.58, ал.1 от ЗОБВВПИ. С възражение № 142400-1807 от 10.05.2021г. Т. е изложил мотивите си да придобие огнестрелно оръжие за самоотбрана. Това, че бизнеса му е свързан с транспортирането на ценни предмети и продукти интелектуална собственост, като и за отбрана на имот който се намира на отдалечено място. С оглед на възражението с ДЗ № 230р-20128 от 17-05.2021г. е предложен от началник група „КОС“ Об-РУ СДВР да бъде започната процедура по отказ за издаване на разрешение. Въз основа на горното, началникът на Об РУ-СДВР е постановил процесния отказ, с което на жалбоподателя е отказано издаването на разрешение за придобиване на късо огнестрелно оръжие. За да постанови акта си, органът е приел, че не е установена необходимостта от притежаване на огнестрелно оръжие за самоотбрана, както и че представените от лицето мотиви не доказват нуждата, същото да притежава оръжие. На 03.06.2021 г. актът е бил надлежно съобщен на жалбоподателя, видно от отбелязването.

При така установените факти, като извърши по реда на чл. 168, ал. 1 АПК цялостна проверка за законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 АПК, Административен съд София-град достигна до следните правни изводи:

Административен съд София град намира, че жалбата е процесуално допустима, депозирана в законоустановения срок, от легитимирано лице с правен интерес и срещу подлежащ на съдебен контрол акт. Разгледана по същество жалбата е неоснователна по следните съображения:

Съгласно разпоредбата на чл. 58, ал. 1, т. 10 от ЗОБВВПИ разрешения за придобиване и/или съхранение на взривни вещества и пиротехнически изделия, разрешения за придобиване, съхранение и/или носене и употреба на огнестрелни оръжия и боеприпаси за тях не се издават на лице, което няма основателна причина - самоотбрана, ловни цели, спортни цели, културни цели, колекциониране, обосноваваща по несъмнен начин издаването на разрешение.

При така установените законови предпоставки, преценката за наличие или липса на обстоятелства, установяващи необходимостта от боравене с огнестрелно оръжие, е въпрос за законосъобразността на акта. В случая правилно административният орган е приел, че лицето не е обосновало необходимост от носене на късо огнестрелно оръжие. Не е налице доказана конкретна или потенциална опасност за живота, здравето, сигурността и имуществото на жалбоподателя. В тежест на инициралото производството лице е да докаже нуждата от извършване на съответната дейност по ЗОБВВПИ, а при данните по преписката изводът, че не са налице материалноправните предпоставки за постановяване на позитивен /облагоприятстващ/ административен акт по искането на Т., е законосъобразен. След като в рамките на проведеното административно производство жалбоподателят не е доказал основателна причина,

обосноваваща необходимост от носене на оръжие за самоотбрана, административният орган е приложил правилно ЗОБВВПИ.

Липсват доказателства за наличие на конкретна и реална опасност от посегателства по отношение на самия жалбоподател или на членове на неговото семейство.

Жалбоподателят е посочил като причина за исканото разрешително самоотбрана. Самоотбраната е една от визираните в чл. 58, ал. 1, т. 10 ЗОБВВПИ причини, при наличието на които органът може да разреши дейности с огнестрелно оръжие. Освен посочването на една от визираните в т. 10 причини, заявителят следва да докаже и основателността на причината, т.е. следва да посочи достатъчно сериозни факти и обстоятелства, които дават основание да се направи разумно обосновано предположение за действителна сериозна причина, която налага използването на оръжие, в случая, за самоотбрана. Административният орган не е задължен да издирва или презюмира обстоятелства, установяващи потенциална необходимост за заявителя от исканото разрешение. Анализът на разпоредбата на чл. 58, ал. 1, т. 10 от ЗОБВВПИ налага извод, че съответното физическо лице, което иска издаване на разрешение за придобиване на късо огнестрелно оръжие, трябва в писмен вид да изложи конкретни факти и обстоятелства, които да обосноват несъмнено извод, че неговите или на членове на семейството му живот, здраве и имущество са персонално застрашени по начин, който изисква тяхната охрана и отбрана посредством огнестрелно оръжие и необходимите за ползването му боеприпаси.

В съдебното производство не бяха представени категорични доказателства за необходимостта от използване на огнестрелно оръжие. Остана недоказано по делото, че е имотът му е бил обект на кражби, инциденти в семейния бизнес, няма данни да са образувани досъдебни производства или преписка за тези обстоятелства, като отделно от това само по себе си те не са основание за исканото разрешително. Жалбоподателят не е доказал, че животът му е в реална опасност, която да обоснове притежаването и използването на огнестрелно оръжие. Еwentуалната защита от нападение по отношение на собствеността на жалбоподателя не попада в обхвата на самоотбраната, а в обхвата на охраната на собствеността. Съображения от жалбоподателя за нуждата от притежаване на късо огнестрелно оръжие не попадат в предметния обхват на ЗОБВВПИ. Еwentуална опасност от престъпни набези предвид отдалечеността на имота му, и здравословното състояние на близките му, или такива по отношение на собствеността му, не покриват критериите за основателна причина за притежаване на огнестрелно оръжие. Подобни твърдения не доказват реална или потенциална заплаха за сигурността на жалбоподателя или на негови близки, за да се приеме, че е налице основателна причина за притежаване на огнестрелно оръжие за самоотбрана по смисъла на чл. 6, ал. 3, т. 1 от ЗОБВВПИ.

Притежаването и възможността за употреба на огнестрелно оръжие е дейност, която представлява източник на определена опасност за обществото, за самия притежател на оръжието, за заобикалящите го лица и законодателят е поставил възможността за упражняването ѝ в зависимост от определени предпоставки, наличието на които следва да се установява безспорно. Кражби в минали периоди, за които няма официални данни по делото, не могат да обосноват пред съда, че е налице реална необходимост и конкретна причина за издаване на разрешение за огнестрелно оръжие. Твърдението, че заявителят се нуждае от оръжие с цел защита на живота, здравето и собствеността си, във връзка с бизнеса му, не са основателни причини за издаване на разрешението. В административното производство не са представени доказателства за

необходимост от защита срещу посегателства върху личността или имуществото му. Такива не са представени и в настоящото съдебно производство.

Ето защо, като е постановил своя отказ и го е обосновал с разпоредбата на чл. 58, ал. 10 от ЗОБВВПИ, Началникът на 06 РУ- СДВР е постановил един правилен и законосъобразен административен акт. Жалбата срещу него следва да бъде отхвърлена.

При този изход на делото на ответника се дължи поисканото юрисконсултско възнаграждение, което съдът определя на основание чл. 78, ал. 8 вр. с чл. 24 от НЗПП на 100/ сто/ лева.

Мотивиран от изложеното, на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София-град, трето отделение, 63 състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Г. П. Т., ЕГН [ЕГН], с постоянен адрес [населено място], [жк],[жилищен адрес] срещу Отказ за издаване на разрешение за придобиване на късоцевно огнестрелно оръжие, рег. № 230000-7389 от 25.05.2021 г., издаден от началника на 06 РУ - СДВР.

ОСЪЖДА Г. П. Т., ЕГН [ЕГН], с постоянен адрес [населено място], [жк],[жилищен адрес] , да заплати на 03 РУ-СДВР, разноси по делото в размер на 100 лева.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: